

Metodické usmernenie
Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky,
sekcie výstavby, odboru štátnej stavebnej správy,
k používaniu jazykov národnostných menšíν v oblasti výstavby

Ministerstvo dopravy a výstavby SR, sekcia výstavby k problematike označovania nebezpečných miest v jazyku národnostných menšíň z hľadiska svojej vecnej pôsobnosti oznamuje:

Zákon NR SR č. 184/1999 Z.z. o používaní jazykov národnostných menšíň v znení zákona č. 318/2009 Z.z., zákona č. 204/2011 Z.z. a zákona č. 287/2012 Z.z. (ďalej len „zákon“) ustanovuje pravidlá používania jazykov národnostných menšíň v úradnom styku a v oblastiach upravených týmto zákonom.

Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona ak občania Slovenskej republiky, ktorí sú osobami patriacimi k národnostnej menštine a majú trvalý pobyt v danej obci, tvoria podľa dvoch po sebe nasledujúcich sčítaniach obyvateľov v obci najmenej 15% obyvateľov, majú právo v tejto obci používať v úradnom styku jazyk menšiny.

Podľa ust. § 4 ods. 6 zákona v obci podľa § 2 ods. 1 sa informácie týkajúce sa ohrozenia života, zdravia, bezpečnosti alebo majetku občanov Slovenskej republiky uvádzajú na miestach prístupných pre verejnosť popri štátnom jazyku aj v jazyku menšiny. Všetky nápisu a oznamy určené na informovanie verejnosti, najmä v predajniach, na športoviskách, v reštauračných zariadeniach, na uliciach, pri cestách a nad nimi, na letiskách, autobusových staniciach a železničných staniciach, sa môžu uvádzat aj v jazyku menšiny.

V zmysle uvedeného všetky povinné subjekty, t.j. právnické osoby a fyzické osoby podnikatelia, ako stavebníci a vlastníci stavieb povinne musia uvádzať na miestach prístupných pre verejnosť informácie týkajúce sa ohrozenia života, zdravia, bezpečnosti alebo majetku občanov SR popri štátном jazyku aj v jazyku národnostnej menšiny. Táto povinnosť sa týka aj informácií o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci na miestach prístupných pre verejnosť.

Územná pôsobnosť zákona sa vzťahuje na obce, v ktorých občania Slovenskej republiky patriaci k národnostnej menštine tvoria najmenej 15 % obyvateľstva; zoznam takýchto obcí je uvedený v nariadení vlády SR č. 221/1999 Z. z., ktorým sa vydáva zoznam obcí, v ktorých občania Slovenskej republiky patriaci k národnostnej menštine tvoria najmenej 20% obyvateľstva v znení nariadenia vlády SR č. 534/2011 Z.z. Podľa tohto nariadenia ide o obce, v ktorých sa používa maďarský, rómsky, rusínsky, ukrajinský a nemecký jazyk.

Zákon v § 7b ods. 1 písm. f) zároveň ustanovuje, že orgán verejnej správy sa dopustí správneho deliktu na úseku používania jazykov menšíň, ak v obci podľa § 2 ods. 1 zákona nezabezpečí uvedenie informácií, nápisov a oznamov vo svojej pôsobnosti podľa § 4 ods. 6 prvej vety zákona. Právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá neuvedie nápis alebo oznam aj v jazyku menšiny, ak ide o nápis alebo oznam obsahujúci informáciu týkajúcu sa ohrozenia života, zdravia, majetku alebo bezpečnosti občanov Slovenskej republiky sa podľa ust. § 7b ods. 2 zákona dopustí správneho deliktu na úseku používania jazykov menšíň.

Správne delikty prejednáva úrad vlády. Ak ani po písomnom upozornení nedôjde v určenej lehote k náprave zistených nedostatkov, môže Úrad vlády SR uložiť pokutu od 50 eur do 2 500 eur.

Metodickú pomoc pri výkone zákona poskytuje Úrad vlády SR spolu s Úradom splnomocnenca vlády SR pre národnostné menšiny (kontakt: splnomocnenec_nm@gov.sk).

V Bratislave 13.12.2018
Č.: 31064/2018/SV/94486

Ing. Tibor Németh
generálny riaditeľ
sekcie výstavby

Príloha/ Odkaz na linky:

Zákon č. 184/1999 Z. z. o používaní jazykov národnostných menší v znení neskorších predpisov <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1999/184/20121001>

Nariadenie vlády SR č. 534/2011 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 221/1999 Z. z., ktorým sa vydáva zoznam obcí, v ktorých občania Slovenskej republiky patriaci k národnostnej menštine tvoria najmenej 20 % obyvateľstva
<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1999/221/20120101>